

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

(Από τη «Σύγχρονη Ελλάδα» το πολύκροτο βιβλίο του 'Αμμου)

[Συνεχίζουμε σήμερα τη δημοσίευση μερικῶν σελίδων ἀπ' τὴν περιφημὴ «Σύγχρονη» Ἑλλάδα· τὸ βιβλίο στὸ ὁποῖο ὁ γάλλος συγγραφεὺς Ἐδμόνδος Ἄμμου...

ποῦ ἐκαυτηρίασε, με μεγάλη ὑπερβολή εἰνε ἡ ἀλήθεια, πολλὰ τρωτὰ σημεῖα τοῦ νομικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς Ἀθήνας...

«Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πρόκειται νὰ ταξιδεύῃ ἀπὸ ἓνα τόπο σ' ἄλλο, γράφει ὁ Ἄμμου, φροντίζει νὰ πάρῃ μαζί του συστατικά γράμματα γιὰ τὸ μέρος ποῦ θὰ πάῃ. Ἐγὼ ὅμως συμβουλεύω ὅλους ἐκείνους ποὺ θὰ κατέβουν στὴν Ἑλλάδα...

στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, βλέπετε ἔδω ἓνα ψόφιο σκυλί, ποῦ ἀρχίζει καὶ σαπίζει, ἐκεῖ ἓνα βουδὸ ἀπὸ σκουπίδια ποῦ σκορπίζουν δυσωδία.

Ὅι δρόμοι φωτίζονται μὲ λάδι, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς νύκτες κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ δήμαρχος βασίζεται στὸ φῶς τῆς σελήνης.

«Τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀληθείας ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως σ' ὅλο τὸ βασίλειο τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ζητιᾶνοι περιφέρονται κατὰ σμήνη...

Μὰ οἱ ζητιᾶνοι τῆς Ἀθήνας περνᾶνε σὺν βασιλιάδες, ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς ἀγρότας. Ἡ φτώχεια, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀνέχεια...

Κουβέντιασα μὲ μιὰ γυναίκα, ποῦ εἶχε ἓνα παιδί ἀρρωστο χωρὶς νὰ τοῦ κανῆ καμμὰ περιποίηση.

— Δὲν ἔχετε κανένα γιατρὸ ἔδω κοντὰ; τὴ ρώτησα.

- Ὁχι, ἀφέντη μου.
— Καλὰ, καὶ σταν ἀρρωσταίνετε τί κάνετε;
— Περιμένουμε νὰ περῶσι μόνη τῆς ἡ ἀρρώστεια.
— Μὰ σταν εἶσατε πολλὴ βαρεὰ ἀρρωστοί;
— Περιμένουμε νὰ πεθάνουμε!

«Ὁ Ἄμμου διηγείται στὸ ἴδιο βιβλίο καὶ τὸ ἐπεισόδιο ἐνὸς γάλλου ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ μὲ τὴν βασίλισσα Ὀλγα. Δὲν ξεχνοῦμε τώρα κατὰ πόσο εἶνε ἀληθινὸ. Ὡς τόσο, σὰς τὸ παραθέτουμε καὶ αὐτὸ, ἀφοῦ βραβεύεται στὸ βιβλίο του.

Ἡ βασίλισσα Ὀλγα φημιζότανε γιὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν ἠθῶν τῆς. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ψυχρότητα τῆς, κάποιος νεαρὸς γάλλος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ...

κε γὰ πρώτη φορὰ ἐνώπιόν τῆς κ' ἔδωκε νὰ τῆς πλῆσῃ τὸ χερί, ποῦ φάνηκε πὼς ἐκείνη τοῦ εἶχε χαμογελάσει.

«Υστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ θερμομέτρος γάλλος εἶχε πάει στὸν Πόρο. Ἐκεῖ βρῆκε κατὶ θαυμασία μῆλα. Διάλεξε ἐκατό, τὰ καλύτερα, τὰ βράλε σ' ἓνα καλάθι καὶ τᾶστευλε τῆς Ὀλγας μὲ τὸ ἐξῆς γραμματάκι.

«Μεγαλειοτάτη, Ὁ Πάρις εἶχε δώσει στὴν Ἀφροδίτῃ ἓνα μῆλο. Ἐσεῖς εἶσατε ἐκατὸ φορές πὺδ ἄμορφη ἀπ' τὴν Ἀφροδίτῃ. Γι' αὐτὸ λαμβάνω τὴν τιμὴ νὰ σὰς στείλω τὰ ἐκατὸ αὐτὰ μῆλα... κλπ.»

Λίγων καιρῶ, ὕστερα ἀπ' τὴ γράφα του αὐτοῦ, ὁ νεαρὸς καὶ τολμηρὸς γάλλος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ἀπεστρατεύετο.

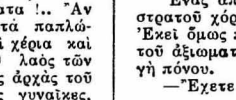
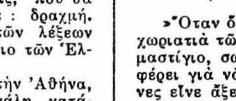
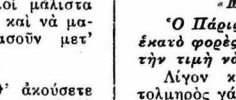
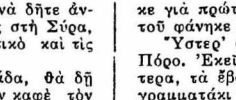
«Ὅταν ὅμως ὁ Ἐδμόνδος Ἄμμου σατυρίζει τὴν ἀγένεια καὶ τὴ χωριστιὰ τῶν Ἑλλήνων, ἡ σάτυρα ποῦ γίνεται περὶ σαρκασμοῦ, μαστίγιου, σοσῶτος περὶ ἀβελλοῦ. Ἀκούστε τον, ἢ παραθέτω ἀναφέρει γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς Ἑβραῖοις τῆς ἐποχῆς τοῦ πῶς οἱ Ἕλληνες εἶνε ἀξέστοι καὶ ἀπολίτιστοι.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους ἀξιωματικοῦς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ χόρευε σ' ἓνα σπίτι, μιὰ μέρα, μὲ μιὰ χαριτωμένη κυρία. Ἐκεῖ ὅμως ποῦ χόρευαν, κάποιος πάθησε, ἀπὸ ἀρρωστία, τὴ νγάμα τοῦ ἀξιωματικοῦ στὸ πόδι. Ἡ χαριτωμένη κυρία ἐμπῆξε μιὰ κραυγὴ πόνου.

— Ἐχετε κάλους κυρία μου; τὴ ρώτησε τότε ὁ κοβαλιέρος τῆς!

ANEMONES

Ἐγὼ συγκρίνω τὴν γυναίκα μὲ τὸν πᾶνθηρα, γιὰτὶ ἔχουν τὰ ἴδια χαρακτηριστικά. Ἀπὸ τὰ πουλιὰ ἐκείνο ποῦ μοιάζει πὺδ πολὺ μὲ τὴν γυναίκα εἶνε ἡ πέρδικα καὶ ἀπὸ τὰ ἐρπετὰ ἡ ὄχια!.. Ἀριστοτέλης

«Ὅ,τι δῆποτε ὦρα τῆς ἡμέρας κ' ἂν βγῆτε ἔξω, θ' ἀκούσετε ὅλους τοὺς Ἀθηναίους νὰ προφέρουν συνεχῶς δυὸ λέξεις, ποῦ θὰ σὰς κερφωθοῦν ἐξάπαντος στὸ μυαλό. Ἡ πρώτη εἶνε: δραχμή. Καὶ ἡ δεύτερη: λεφτὰ. Ἡ μεγάλη χρῆσις τῶν δυὸ αὐτῶν λέξεων σ' ἔδω τὴν Ἑλλάδα, μαρτυρεῖ γιὰ τὸ ἐμπορικὸ δαιμόνιο τῶν Ἑλλήνων.

Ἐνας ἕξνος ποῦ θὰ τοῦ συνέβαινε νὰ πρωτοβγῇ στὴν Ἀθήνα, Ἰουλιὸ μῆνα καὶ κατὰ τὰ μεσάνυχτα, θάβλεπε μὲ μεγάλη κατάπληξη τοὺς δρόμους στρωμένους μὲ κάπες καὶ παπλώματα!.. Ἄν ὅμως κἀνῃ νὰ προχωρήσῃ θὰ δῆ ἀστὲς τὶς κάπες καὶ τὰ παπλώματα νὰ νιωνοῦνται, νὰ προβάλλουν ἀπὸ κάτω πόδια καὶ χερία καὶ θ' ἀκούγε ἀπειλητικὰς φωνὰς ποὺν ἀνηχησιατικὰς. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων συνηθίζει νὰ κοιμάται τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου μέχρι τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὅσο γιὰ τὶς γυναίκες, ἐκείνες κοιμούνται στὰ κεραμίδια. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὴν ἑθιμὴν πὼς οἱ δημόσιοι δρόμοι χρησιμεύουν γιὰ σαλόνια καὶ γιὰ κρεβατοκάμαρες. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀντιλήψεως εἶνε νὰ διεκδικῆ τὰ πρωτεῖα τῆς ἀκαθαρσίας, μεταξὺ ὁλων τῶν πόλεων τοῦ κόσμου. Στὴ βρωμιά, ὕστερ' ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἔρχεται ἡ Κωνσταντινούπολη. Περπατώντας

